

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 465: Có Thể Thấy Xem Kinh Nghe Pháp, Ất Phải Đem Thành Kiến Lúc Trước, Quét Sạch Sành Sanh, Mới Có Hy Vọng Khế Nhập. Một Khi Có Thành Kiến, Liên Chướng Ngại Đạo Nhân

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 040)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Có thể thấy xem kinh nghe pháp, ắt phải đem thành kiến lúc trước, quét sạch sành sanh, mới có hy vọng khế nhập. Một khi có thành kiến, liền chướng ngại đạo nhân.】

Lời này rất quan trọng! Người thời nay, nói lời chân thật, so với người thời xưa, trên phương diện cơ duyên gặp được Phật Pháp, nghe được Phật Pháp thì đã vượt qua người xưa quá nhiều rồi. Thời xưa một vị pháp sư giảng kinh thuyết pháp đều là ở trong tự viện, bạn muốn nghe kinh, bạn phải đến đạo tràng của ngài. Cư sĩ tại gia cũng có thể đến xin tá túc để nghe kinh, ngài giảng một tháng, mình ở tại nơi đó một tháng, đến nghe kinh trọn một tháng. Bạn phải có thời gian rảnh rỗi, nếu như bạn có công việc, công việc không thể buông xuống, thì bạn lấy đâu ra thời gian đi nghe kinh. Lại không có phương tiện giao thông, xa gần đều phải đi bộ đến, vô cùng vất vả! Kinh sách cũng không có, muốn có được một quyển kinh sách phải tự mình đi chép, làm gì có sự tiện lợi như hiện nay! Hiện nay thì tiện lợi quá nhiều rồi, có không ít pháp sư giảng kinh trên đài phát thanh, đài truyền hình, bạn đều không cần ra khỏi cửa, ở nhà mở tivi lên liền có thể nghe ngay tại nhà, đài phát thanh vô tuyến đi trên đường cũng có thể nghe. Hiện tại tiện lợi biết bao! Người xưa thật sự là không dám tưởng tượng, phước báo của người thời nay quá lớn. Phước báo lớn trái lại có chướng ngại, chướng ngại gì vậy? Thành kiến quá sâu, nghe quá nhiều, xem quá nhiều, quá tạp quá loạn. Vốn dĩ bạn chỉ có một phiền não chướng che chướng mình, hiện tại lại vướng bận nhiều thành kiến như vậy, điều này làm tăng trưởng sở tri chướng, bạn còn có thể khai ngộ được sao? Bạn còn có thể có thành tựu sao? Không thể nào. Bạn học càng nhiều, chính là sở tri chướng của bạn càng nặng.

Sở tri chương ngày ngày đều đang tăng trưởng, chuyện bạn biết càng nhiều, phiền não của bạn càng nhiều, thứ bạn tăng trưởng mỗi ngày chính là phiền não chương, sở tri chương.

Nhân duyên của người thời nay đầy đủ, đáng tiếc là thiện căn phước đức lại không đầy đủ, thành tựu trái lại không bằng người xưa. Người xưa không có nhiều sự tiện lợi như vậy, không tiếp xúc được, nên vô cùng đơn thuần, vô cùng thật thà. Có người theo một vị thầy, cả đời liền theo một vị thầy, chúng ta xem thấy trong “Cao Tăng Truyện”, trong “Ngũ Lục”, hay trong “Cư Sĩ Truyện” cũng xem thấy, họ cả đời theo một vị thầy. Một vị thầy dẫn đường là một con đường, cho nên thành tựu của họ nhanh chóng, dễ dàng; ba năm, năm năm khai ngộ, căn tánh chậm lụt một chút thì mười năm, hai mươi năm khai ngộ, những điều này chúng ta đều thấy được. Chúng ta hiện nay học Phật, càng học càng hỏng, sai ở chỗ nào? Chính là thành kiến quá sâu như ở đoạn này đã nói. Ất phải buông xuống hết thảy, để cho tâm này sạch sẽ, một trần không nhiễm. Lục Tổ Huệ Năng đại sư nói “bản lai vô nhất vật”, khi nào bạn đạt đến bản lai vô nhất vật, bạn chính là pháp khí. Phật môn chúng ta nói là pháp khí, có tư cách tiếp nhận đại pháp của Như Lai. Trong tâm bạn có tồn tại một vật, thì khó lắm! Không chỉ thầy không có cách nào dạy bạn, Phật cũng không có cách nào dạy bạn, bạn đã có thành kiến trong đó, ắt phải đem thành kiến quét sạch sành sanh.

Lúc trước tôi thân cận Lão cư sĩ Lý Bình Nam, ngay lần đầu gặp mặt, tôi nói ra ý định của mình, muốn bái ngài làm thầy để theo ngài học tập. Ngài đưa ra ba điều kiện, điều kiện thứ ba chính là: Những gì chú học từ trước, tôi không thừa nhận, thầy đều phế bỏ, từ hôm nay trở đi học lại từ đầu. Chính là câu nói này. Thực ra trước khi theo thầy Lý, tôi chỉ theo một vị thầy, là Chương Gia đại sư, tôi theo ngài ba năm. Chương Gia đại sư, thầy Lý vô cùng khâm phục, đó là con người thật sự lỗi lạc, đi đứng nằm ngồi của ngài, quả thực đều giống như đang ở trong định vậy. Động tác của ngài chậm rãi, đi đường cũng chậm, nói chuyện cũng chậm, bạn tiếp xúc với ngài, bạn sẽ cảm giác được ngài đang ở trong định, đi đứng nằm ngồi đều ở trong định. Chúng ta đã gặp qua rất nhiều người xuất gia tu hành, vẫn chưa thấy ai giống như phong thái của ngài, thật khiến cho người ta khâm phục. Tôi theo ngài ba năm, thầy Lý nói ba năm học đó thầy đều không thừa nhận, phải quét sạch sành sanh, đến tiếp nhận sự giáo đạo của ngài, như vậy mới được! Việc dạy học sợ nhất là có thành kiến.

Chúng ta ngày nay muốn cầu thiện tri thức, khó, quá khó rồi! Cho nên không có cách nào khác, tôi mới khuyên răn đồng học tìm người xưa, người xưa

sẽ không từ chối. Các bạn học “Di Đà Kinh Yếu Giải”, hãy tìm Ngẫu Ích đại sư làm thầy, Ngẫu Ích đại sư sẽ không từ chối. Làm thế nào ngài mới thật sự là thầy của bạn? Bạn phải đem thành kiến quét sạch sành sanh, chuyên tâm tiếp nhận giáo huấn của một mình ngài, bạn chính là học trò của Ngẫu Ích đại sư. Tôi đọc “Yếu Giải” của ngài đọc đến chỗ có khó khăn, bên trong không hiểu thì phải làm sao? Đem quyển kinh buông xuống, lạy Phật, cái gì cũng không nghĩ, cứ liên tục lạy Phật, lạy lên đến hai trăm lạy, ba trăm lạy, bỗng nhiên liền thông suốt. Kinh nghiệm này tôi rất phong phú, tôi thường có. Lúc tôi ở Đài Trung học “Phổ Hiền Bồ Tát Hạnh Nguyên Phẩm”, đó là tôi học thay người khác, thực ra tôi học được, còn thầy ấy không học được. Một vị đồng học của tôi, thầy ấy phát tâm giảng “Phổ Hiền Hạnh Nguyên Phẩm”, bài giảng không thể viết tiếp được nữa, công việc của thầy ấy rất bận, muốn tôi viết bài giảng thay thầy ấy, một tuần viết bản thảo tám ngàn chữ đưa cho thầy ấy, tôi viết để thầy ấy đi giảng. Tôi ở bên dưới nghe cảm thấy không lọt tai, tự tôi lên bục giảng, còn giảng được thống khoái hơn thầy ấy. Những lúc bí ý không viết được thì phải làm sao? Lúc đó tôi viết bài giảng này là tham khảo hai bản chú giải, bản chú giải chính là sớ sao của Thanh Lương đại sư, dùng bản chú giải của Từ Châu pháp sư làm phần trợ giúp, bản của Từ Châu pháp sư chú giải rất cặn, chủ yếu là dùng của Thanh Lương đại sư. Khi không viết được nữa liền thả đều buông xuống, lạy Phổ Hiền Bồ Tát, lạy lên đến hai, ba trăm lạy, ý tứ tuôn trào, cầm bút lên viết đều không kịp, chuyện này thường hay xảy ra. Cầu Phật Bồ Tát, cảm ứng không thể nghĩ bàn! Tuyệt đối đừng đi suy nghĩ, chỗ này không hiểu mà đi suy nghĩ, sẽ làm hỏng cả đầu óc, nghĩ đến sanh bệnh luôn mà vẫn không thông. Cho dù bị bạn nghĩ ra được, thì có thể đã nghĩ sai rồi, chi bằng không nghĩ, lạy Phật cầu cảm ứng, phương pháp này cũng là do thầy Lý dạy cho tôi, chúng tôi làm qua vô cùng hữu hiệu.